

banen en lettere Forbindelse med Hamborg, og altsaa ved at lægge en stærk Afgift paa Skibsfarten begunstiger man aabenbart, som jeg sagde, Handelen paa Hamborg fra Sylland og skader Syllands direkte Handel. Det stiller sig ganske vist ikke saa uheldigt med Hensyn til Verne, men at det vil være til Skade for Sylland, tror jeg er sikkert. Jeg tror, at man maa se Sagen fra den Side, og derfor ønsker jeg, at man vil gaa videre end Landsstinget.

Tuxen: Der som § 10 skal fortolkes paa den Maade, som den høitærede Finanzminister nu sagde, finder jeg rigtig nok, at den bliver saa indviklet, at den vistnok slet ikke faar nogen Betydning. Oprævningen af Skibsfartsafgiften er i sig selv indviklet nok, thi den kan ikke ligesom beregnes efter Skibet, men den skal beregnes efter Varerne, og naar Skibe komme hertil fra forskjellige Havne, blandt hvilke der er nogle, som have sluttet Overenskomst med den danske Regjering, medens andre ikke have det, skal der ske en Udskillelse mellem de Varer, som ere komne fra den ene Havn, og de, der ere komne fra den anden. Der er saaledes en Overenskomst mellem England og Danmark i den af den ærede Minister omtalte Retning, nemlig at Varer, der komme fra England, ere frie for at betale Skibsafgifter her i Landet, imod at Varer, der komme fra danske Havne, ere frie for at betale lignende Afgifter i England; men da noget Saadant ikke gjælder med Hensyn til Varer, der komme fra Frankrig, vil et Skib, der indtager en Del af sin Ladning i Frankrig og Resten i England; og derpaa kommer her til Danmark, komme til at betale Skibsafgift af de Varer, det har indtaget i Frankrig, men ikke af dem, det har indtaget i England. I det Hele taget forstaar jeg ikke ret, hvad der kan komme ud af § 10, eller hvilken Nytte Regjeringen i det Hele taget kan have af den. Da det derefter ifølge min Formening vil blive endnu vanskeligere at opkræve Skatten, og ikke alene det, men man vil heller ikke faa nogen Oversigt over, hvad Staten indbringer, idet det staar i Regjeringens Magt ganske at kunne udsette Skatten ved Overenskomsten med forskjellige Lande, vilde

jeg foretrække, at denne § 10 rent faldt bort.

Tuxen: Jeg kan ikke være fuldstændig entig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Tuxen), naar han betegnede Skibsafgiften som en Skat, der hvilede paa Varerne. I en vis Henseende har han ganske vist Ret; men, naar Skibsafgiften er lige høj, enten de Varer, et Skib er ladet med, have en stor eller meget lille Værdi, saa forekommer det mig, at det maa siges at være en Afgift, der hviler paa Rhederiet og ikke saa meget paa Varerne. (Tuxen: Paa Befragtingen!) Ja, paa Befragtingen og som Folge deraf paa Rhederiet, skjøndt jeg kan indrømme, at denne Afgift vil fordyre Varerne; men jeg synes dog, at selve Afgiften suarere maa betragtes som en Afgift, der hviler paa Fragten.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, fattes Lovforslagets Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges enstemmig med 71 Stemmer.

Alberti: Stinget anser vistnok Forslaget for egnet til Behandling af et Udvalg, og, da der efter vor Lovgivning altid har været en vis Forbindelse mellem Skibsafgifterne og Soldvæsenet, foreslaar jeg, at Sagen henvises til Behandling af Soldudvalget.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, fattes Albertis ovenstaaende Forslag under Afstemning og vedtoges med 65 Stemmer mod 9.

Formanden: Det vil være temmelig sent at begynde Behandlingen af nogen ny Sag i dette Møde, og jeg skal derfor her afbryde Forhandlingerne.

Under Mødet er omdelt Udvalgets Betænkning over „Forslag til Lov om Bedørlag for Kontorudgifter til forskjellige Retsskabsbetjente m. m.“ Endringsforslag til den forestaaende 2den Behandling af denne Sag bedes indgives i